

ФОРМИРАЊЕ ШТАБА УЖИЧКОГ ОДРЕДА

Обзиром на тешке услове борбе против окупатора многе ствари из историје нашег устанка су остале незаписане, нарочито у првим данима 1941. године, јер је мало руководилаца, тадашњих организатора, који су преживели све борбе. Ја ћу по сећању изнети како је формиран први Штаб ужичког партизанског одреда.

На састанку у кући друга Витомира Чворовића!, у Коштици, прву скицу, организациони изглед одреда, дао нам је друг „Шпанац“ — мислим да му је право име било Павловић, који је погинуо у првим борбама у Шумадији. Био је млад човек, леп и пун одушевљења, а причао нам је како ће се мали одред једног дана развити у велику војничку формацију, а сви ти одреди у земљи у огромну народну војску. Ми смо веровали, јер смо знали да тако мора бити и смешкали смо се налакћени на сто над првом **ВОЈ**ничком скицом.

Потом смо почели стварати прве чете.

Ми смо већином били са четама, а увек су два три друга била у „центру“ код Чворовића куће испод Поре. Онда су ту били Жељо Ђурић, Милинко Кушић, Стево Чоловић, па смо се мењали. Спавали смо у башти или на штали Чворовића или Лека Дулановића, ковача. Ту смо стварали планове и одатле извесило време командовали Ужичким одредом, иако је Ужице било пуно Немаца. Штаб одреда још није постојао. Главни штаб тада је био наименовао само комесара — друга Милинка Кушића. Августа месеца отишао је друг са комесаром Чачанског одреда Ратком Митровићем на саветовање код Главног штаба негде у Шумадију, чини ми се у Дуленима, и вратио са директивом о стварању Штаба и главним оперативним и политичким задацима нашег одреда.

Организовали смо састанак руководилаца у селу Годовику у једном кукурузу близу Мићића кућа. На састанак је дошао друг Родољуб Чолаковић „Роћко“. Два пут смо у току састанка мењали место ради конспирације. Стражу су чували млађи партизани из Пожешке чете. На састанку су били присутни другови Душан Јерковић, Вукола Дабић, Милинко Кушић, Љубо Мићић, Жељо Ђурић, Добривоје Видић и ја. Било је још другова, којих не могу да се сетим. Дискусија се водила читав дан, а касно у ноћ у кући Љу-

ба Мићића донета је одлука о формирању штаба одреда у следећем саставу: командант — Душан Јерковић, комесар — Милинко Кушић, заменик команданта — Вукола Дабић и заменик комесара — Слободан Пенезић. Задаци које је пред нас поставио друг „Роћко“ били су следећи: наш одред требало је да заузме сва ореека места у округу, да рашчисти општине и жандармеријске станице, да се баци на железничку комуникацију и стегне Ужице и Пожегу са циљем да се заузму. Најпунија активност нашег одреда, по нашем прорачуну, требало је да буде у септембру. Заиста тако је и било.

Командант Ужичког одреда, друг Јерковић херојски је погинуо на челу Ужичког батаљона 29. новембра 1941. године. Заменик команданта одреда Вукола Дабић погинуо је у селу Буару, Еише Ужица, а њешво тело, заједно са телом Душана Јерковића спилили су Немци на ломачи на Доварју више Ужица. Политички комесар Милинко Кушић водио је и васпитавао II Пролетерску бригаду, доцније био комесар једне босанске дшизије и умро у IV офанзиви од тифуса.

Од првог штаба Ужичког партизанског одреда тако сам остао само ја.

(Из листа „Вести“, 1945).

Слободан ПЕНЕЗИЋ.